

بررسی مقایسه‌ای تاثیر حاملگی طبیعی و کاذب بر فعالیت ALP تخدمانی موش سوری

هاتف قاسمی حمیدآبادی. M.Sc^۱, مژده صالح‌نیا. Ph.D^{۲*}, سیده‌زهرا بطحایی. Ph.D^۳

۱. دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده پزشکی، گروه علوم تشریح

۲. دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده پزشکی، گروه بیوشیمی

۳. آدرس مکاتبه: تهران، صندوق پستی: ۱۴۱۱۵-۱۱۱، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده پزشکی، گروه علوم تشریح

Email: mogdeh@dr.com پست الکترونیک:

چکیده

دریافت مقاله: ۸۵/۳/۶، پذیرش مقاله: ۸۵/۹/۱۵

* هدف: تعیین الگوی فعالیت آنزیم آلکالین فسفاتاز (ALP) تخدمانی موش پس از تحریک تخمک گذاری با استفاده از (human Chorionic Gonadotropin: hCG) (Pregnant Mare Serum Gonadotropin: PMSG) نسبت به گروه شاهد طی دوران ابتدای بارداری طبیعی و کاذب

* مواد و روش‌ها: تعداد ۲۴۰ سرموش ماده نژاد NMRI با سن بین ۶ تا ۱۰ هفت‌هه انتخاب و به صورت تصادفی به دو گروه شاهد و تحریک شده تقسیم شدند. سپس در هر گروه زیرگروه‌های حامله به روش طبیعی و حامله کاذب در نظر گرفته شد. جهت القای حاملگی کاذب از تحریک مکانیکی واژن استفاده شد. روزانه ۵ سرموش به ترتیب از روز اول تا ششم به طریق جابه‌جایی مهره‌های گردنبند نمونه‌ها (با دور ۱۶۰۰۰ g) و در معرض قرار دادن سویسترای پاراتیروفیل فسفات فعالیت آنزیم تعیین و هموزن و سانتیفورز کردن نمونه‌ها (با دور ۱۶۰۰۰ g) در معرض قرار دادن سویسترای پاراتیروفیل فسفات فعالیت آنزیم تعیین و پس از تعیین مقدار پروتئین، فعالیت ویژه ALP بر حسب واحد بر میلی گرم محاسبه شد در پایان برای تعیین معنی دار بودن اختلافات از آزمون Mann Whithney استفاده شد. در بررسی‌های هیستوشیمیایی یکی از تخدمان‌ها برداشت شد و با استفاده از دستگاه کرایواستات برش‌های به ضخامت ۵ میکرومتر تهیه شد و با تکنیک Azo-coupling و سویسترای آلفا-نفتول فسفات واکنش ALP مورد بررسی قرار گرفت.

* یافته‌ها: الگوی فعالیت ALP در مطالعه هیستوشیمی و بیوشیمی در تمام گروه‌ها کاملاً مطابقت داشت. فعالیت ویژه آنزیم ALP تخدمان در گروه‌های شاهد و تحریک شده حامله به روش طبیعی روند افزایشی داشت و مقایسه آن در دو گروه مذکور نشان داد که در گروه تحریک شده از روز دوم تا پنجم نسبت به گروه شاهد افزایش و در روز اول و ششم کاهش داشت و این تغییرات به جز روزهای اول و چهارم از لحاظ آماری معنی دار ($p < 0.05$) بود. همچنین در گروه شاهد حامله کاذب در مقایسه با گروه شاهد حامله طبیعی فعالیت آنزیم کمتر و اختلاف معنی داری ($p < 0.05$) در تمام روزها وجود داشت. در گروه تحریک شده حامله کاذب فعالیت ALP تا روز دوم افزایش و پس از آن کاهش داشت و در مقایسه با گروه شاهد حامله کاذب در تمامی روزها به غیر از روز ششم تفاوت معنی دار داشت ($p < 0.05$). مقایسه گروه تحریک شده و حامله طبیعی و تحریک شده حامله کاذب حاکی از آن بود که فعالیت آنزیم در گروه حامله به روش طبیعی بیشتر از گروه حامله کاذب بود و اختلاف معنی داری ($p < 0.05$) در تمام روزها وجود داشت.

* نتیجه‌گیری: در مجموع، نتایج این تحقیق نشان داد تحریک تخمک گذاری سبب تغییر در الگوی فعالیت آنزیم ALP تخدمان طی حاملگی اولیه و در زمان نزدیک به لانه گزینی می‌شود که موید نقش این آنزیم در فرآیندهای متabolیکی تخدمان و استروییدسازی است. هرچند که به مطالعات ییشتری در این خصوص با استفاده از تکنیک‌های دیگر نیاز است.

کلیدواژگان: آنزیم آلکالین فسفاتاز، تحریک تخمک گذاری، تخدمان، حاملگی کاذب

فصلنامه پژوهشی یاخته، سال هشتم، شماره ۱، بهار ۸۵، صفحات ۵۹-۵۳

مقدمه

متabolیکی تخدمان موثر باشد (۴، ۵، ۶). آنزیم آلکالین فسفاتاز با نقش انتقالی و دفسفوریله کردن ترکیبات، می‌تواند در فرآیند استروییدسازی کمک کند (۷، ۸). افزایش فعالیت آنزیم در سلول‌های تکا، که با زمان لانه گزینی جنین همزمان است، به علت حداقل‌تر فعالیت استروییدسازی تخدمان است. در واقع

آنزیم آلکالین فسفاتاز (ALP) یک گلیکوپروتئین سطح سلول است که در هیدرولیز استرهای خارج سلولی نقش دارد و به طور گستردگی در تمام بافت‌های مهره‌داران از جمله ارگان‌های تناسلی نظری تخدمان یافت می‌شود (۱، ۲، ۳) و می‌تواند با انتقال کربوهیدرات‌ها، پروتئین‌ها و اسیدهای آمینه در تکوین و بلوغ فولیکول‌ها و فرآیندهای

حامملگی به روش طبیعی و حاملگی کاذب تقسیم شدند. بنابراین گروه‌های مورد مطالعه شامل: گروه شاهد حامله به روش طبیعی، گروه شاهد حامله کاذب، گروه تحریک شده و حامله به روش طبیعی، گروه تحریک شده و حامله کاذب بود.

در پرتوتلک تحریک تخمک گذاری به منظور افزایش تعداد و رشد فولیکول‌ها ۱۰ واحد PMSG (شرکت داروسازی نصر، ایران) به طریق داخل صفاقی و ۴۸ ساعت بعد به همان روش ۱۰ واحد hCG (شرکت ارگانون، هلند) جهت تخمک گذاری تزریق شد. موش‌های ماده در دو گروه تحریک شده (پس از تزریق hCG) و گروه شاهد (در ساعت پنجم بعد از ظهر) به صورت تک به تک با موش نر هم‌نژاد خود در یک قفس قرار گرفته و صبح روز بعد برای مشاهده پلاک واژن بررسی شدند. القای بارداری کاذب در گروه‌های حامله کاذب توسط یک سوپ که چندین بار در دهانه واژن چرخانده شد انجام شد (۱۷، ۱۸).

به منظور بررسی‌های کمی و کیفی فعالیت آنژیم آلکالین فسفاتاز به ترتیب از روش‌های بیوشیمیایی و هیستوشیمیایی استفاده شد.

روش بیوشیمیایی

در روش بیوشیمیایی از ۱۲۰ سر موش ماده نژاد NMRI و در هر گروه روزانه ۵ سر موش فعالیت آنژیم از روز اول تا ششم مورد بررسی واقع شد. جانوران به روش جایه‌جایی مهراه‌های گردنی کشته و هر دو تخدمان به عنوان نمونه در نظر گرفته شد.

پس از آماده شدن نمونه‌ها و نگهداری آنها در ظرف یخ، به وسیله تیغ بیستوری تا حد امکان به قطعات ریزی تقسیم و به لوله آزمایشی که تقریباً دو برابر حجم نمونه بافر (Tris-HCl-buffered salin 0.01) مولار داشت، جهت هموژن کردن منتقل شد. هموژن کردن نمونه‌ها با استفاده از دستگاه هموژنایزر مکانیکی (مدل HEIDOLPH DIAx600) به مدت یک دقیقه با دور ۲۰۵۰۰ دقیقه انجام شد. نمونه‌ها سپس در دستگاه سانتریفیوژ یخچال دار (مدل PK13IR) به مدت ۱۵ دقیقه در دمای ۴ درجه سانتی گراد و با دور ۱۴۰۰۰ سانتریفیوژ شدند. آنگاه سوب رویی از محلول استخراج و از نظر فعالیت آنژیم بررسی شد. فعالیت آنژیم آلکالین فسفاتاز با استفاده از کیت بیوشیمیایی (شماره کاتالوگ Catno: ۱۰-۵۰۳) ساخت شرکت زیست شیمی (که در آن از سوبسٹرای پارانیترو فنیل فسفات استفاده و با روش کالریمتری محاسبه شد. پروتین کل با استفاده از کیت بیوشیمیایی پروتین کل (محصول شرکت شیم آنژیم) بر اساس روش برادرافورد بررسی و نهایتاً فعالیت اختصاصی آنژیم بر اساس میزان فعالیت آنژیم میلی‌گرم پروتین محاسبه شد.

روش آماری

داده‌های این پژوهش با استفاده از برنامه آماری SPSS تحلیل و میانگین‌واریانس و انحراف معیار در مورد فعالیت اختصاصی آنژیم در گروه‌های مورد نظر محاسبه شد. برای تعیین معنی دار بودن اختلافات از آزمون Mann Whitheny استفاده شد.

هورمون‌های استروییدی می‌توانند سبب افزایش فعالیت ALP تخدمان شوند (۹). در زمینه تاثیر هورمون‌های جنسی بر فعالیت این آنژیم، هنسل و همکاران نشان دادند فعالیت ALP در مایع فولیکولار تخدمان موش بعد از به کارگیری گندوتروپین‌ها، اگزوژنوس‌های نظیر hCG یا LH افزایش می‌باید (۱۰).

همچنین ون کمپن نشان داد فعالیت ALP در مایع فولیکولار گاو تحریک به تخمک گذاری شده، با hCG نسبت به گروه کنترل افزایش داشت و مشخص شد که غلظت بالای گندوتروپین‌ها ممکن است

افزایش فعالیت ALP فولیکولی را موجب شود (۱۱).

گودی و همکاران نیز ثابت کردند بین فعالیت ALP و تولید استروییدها در تخدمان‌های گاو رابطه است (۱۲). آنها اظهار داشتند فعالیت ALP باعث غیرفعال شدن ریپتور استروییدها می‌شود و فعالیت ALP با پروژسترون، آندروستدلبون، دهیدروایپ آندروستلون و تستوسترون رابطه فیدبکی مثبتی دارد اما با استرادیول رابطه فیدبکی مثبتی ندارد (۱۲).

در کلینیک‌های نایاروری به منظور کسب تعداد زیادی تخمک از روش تحریک تخمک گذاری استفاده می‌شود. این امر خود می‌تواند بر فعالیت آنژیم تخدمان تاثیر بگذارد (۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶). به عنوان مثال تحقیقات نشان داده است تحریک تخمک گذاری سبب افزایش فعالیت ALP در مایع فولیکولار تخدمان موش و گاو شده است (۳). در واقع با افزایش ناگهانی مقدار استروژن و پروژسترون پس از تحریک تخمک گذاری و وابستگی فعالیت آنژیم‌ها به مقدار هورمون‌های تخدمانی، تغییرات زیادی در روند فعالیت ALP تخدمان ممکن است به وجود آید. بنابراین با توجه به اطلاعات مختصر در خصوص تغییرات کمی و کیفی فعالیت ALP بافت تخدمان طی حاملگی اولیه و همچنین تاثیر تحریک تخمک گذاری بر فعالیت این آنژیم سعی شد در تحقیق حاضر با استفاده از روش بیوشیمیایی و هیستوشیمیایی تغییرات فعالیت آنژیم ALP طی دوران ابتدای حاملگی موش‌های حامله نرمال و حامله کاذب که در دو گروه تحریک شده و تحریک نشده قرار داشتند مطالعه و از نظر میزان و محل فعالیت آنژیم بررسی شود و همچنین به سوالات زیر پاسخ مناسبی داده شود:

۱. روند فعالیت ALP طی ابتدای حاملگی (به عنوان یک مدل) تا زمان لانه‌گریانی چگونه است؟

۲. آیا تحریک تخمک گذاری تخدمان با به کارگیری PMSG و hCG باعث تغییر فعالیت آنژیم ALP طی ابتدای حاملگی در مقایسه با گروه شاهد می‌شود؟

۳. آیا تفاوتی بین فعالیت آنژیم ALP در گروه‌های حامله نرمال با گروه‌های حامله کاذب دیده می‌شود یا نه؟

مواد و روش‌ها

در این تحقیق از موشهای سوری ماده بالغ نژاد NMRI با سن ۶ تا ۱۰ هفته استفاده شد، موش‌ها به دو گروه اصلی تحریک شده و گروه شاهد (تحریک نشده) تقسیم شدند. سپس هر گروه به دو زیر گروه

یافته‌ها

نتایج مطالعات بیوپسیمیابی

خلاصه‌ای از فعالیت اختصاصی آنزیم آلکالین فسفاتاز در نمونه‌های تخدمانی گروه‌های تحریک شده و شاهد در جدول یک درج شده است.

یافته‌هایی به دست آمدند نشان می‌دهد فعالیت اختصاصی ALP در گروه شاهد حامله طبیعی و گروه تحریک شده حامله طبیعی به صورت خطی از روز اول تا ششم افزایش یافته است. مقایسه فعالیت اختصاصی ALP در دو گروه مذکور نشان می‌دهد فعالیت آنزیم ALP در گروه تحریک شده از روز دوم تا پنجم نسبت به گروه شاهد افزایش و در روز اول و ششم کاهش داشته است و این تغییرات در تمام روزها به استثنای روزهای اول و چهارم از لحاظ آماری معنی دار ($p < 0.05$) است.

در گروه شاهد حامله کاذب فعالیت آنزیم از روز اول تا چهارم افزایش یافت و حداقل فعالیت آنزیم در روز چهارم مشاهده شد. سپس فعالیت آنزیم تا روز ششم کاهش پیدا کرد. مقایسه آماری فعالیت اختصاصی آنزیم آلکالین فسفاتاز در دو گروه شاهد حامله طبیعی و گروه شاهد حامله کاذب حاکی از آن بود که فعالیت آن در گروه شاهد حامله طبیعی به مراتب بیشتر از گروه شاهد حامله کاذب است و اختلاف معنی داری ($p < 0.05$) در تمام روزها وجود داشت.

در گروه تحریک شده و حامله کاذب الگوی فعالیت ویژه آنزیم تا روز دوم افزایش یافت. حداقل فعالیت آنزیم در روز دوم مشاهده شد و سپس فعالیت آن تا روز ششم کاهش پیدا کرد (جدول ۱).

یافته‌های آماری حاصل از مقایسه روزانه فعالیت مخصوص آنزیم در گروه شاهد و تحریک شده حامله کاذب حاکی از آن بود که تغییرات فعالیت اختصاصی آنزیم در تمامی روزها به غیر از روز ششم تفاوت معنی دار داشت ($p < 0.05$).

روش هیستوشیمیایی

در مطالعات هیستوشیمیایی نیز مشابه روش بیوپسیمیابی روزانه ۵ سرموش از هر گروه در نظر گرفته و یکی از تخدمانها انتخاب شد. ابتدا با فویل آلمینیومی قالب‌های استوانه‌ای (به قطر ۱ سانتی‌متر و ارتفاع ۲ سانتی‌متر) تهیه و قالب‌ها با چسب OCT پر شد. بلافالصله بعد از برداشت نمونه در قالب به صورت عمودی قرار گرفته و برای انجماد OCT روی بخار ازت به مدت یک دقیقه نگه داشته سپس به دستگاه کرایوسیات متنقل شد. با استفاده از دستگاه کرایوسیات (مدل ۱۸۵۰ CM) و با شرایط برودت محفوظه ۲۷ درجه سانتی گراد برش‌هایی به ضخامت ۵ میکرومتر تهیه شد.

نمونه‌ها با استفاده از کیت ALP (شماره کاتالوگ ۸۶ شرکت Sigma) که براساس روش AZO-coupling بود، رنگ آمیزی شدند. ابتدا برش‌ها در محلول فیکساتیو شامل سیترات، استن و فرمالدید به مدت یک دقیقه ثبیت شدند و قبل از خشک شدن، نمونه‌ها در محلول سوبستای آلفا نفتول فسفات و نمک دیازونیوم به مدت ۳۵ دقیقه در دمای اتاق انکوبه و پس از رنگ آمیزی، لام‌ها به وسیله میکروسکوپ نوری (Olympus) مشاهده و عکس برداری شدند. مناطقی که فعالیت آنزیم وجود داشت به رنگ قرمز مشاهده شده است.

به منظور تعیین حداقل فعالیت آنزیم (واکنش صفر) بر بشی از بافت تخدمان مطابق مراحل فوق رنگ آمیزی شد. با این تفاوت که نمونه‌ها به مدت یک ساعت قبل از رنگ آمیزی در شرایط دمایی ۶۰ درجه سانتی گراد انکوبه شدند تا فعالیت آنزیم به وسیله گرمایش مهار شود. همچنین جهت کنترل مثبت از برش‌های روده کوچک استفاده شد و در ارزیابی میکروسکوپی نمونه‌ها، حداقل واکنش آنزیم با ۴+ و حداقل واکنش با صفر مشخص و واکنش‌های حد وسط به طور نسبی بین اعداد فوق در نظر گرفته شد.

جدول ۱: میانگین و مقایسه روزانه فعالیت اختصاصی ALP (واحد بر میلی‌گرم) در نمونه‌های استخراج بافتی تخدمان در گروه‌های تحریک شده و تحریک نشده

روز حاملگی	روز اول	روز دوم	روز سوم	روز چهارم	روز پنجم	روز ششم	گروه‌های مورد مطالعه
گروه شاهد حامله طبیعی	۰/۸۸۳±۰/۱۱۷	۱/۲۵۱±۰/۱۰۶	۱/۶۷۴±۰/۱۶۹	۲/۴۹۴±۰/۱۹۰	۲/۷۴۵±۰/۱۷۵	۲/۶۹۳±۰/۳۲۳	گروه شاهد حامله طبیعی
گروه شاهد حامله کاذب	۰/۳۳۸±۰/۰۷۸	۰/۶۰۶±۰/۰۶۵	۱/۳۷۷±۰/۱۶۴	۱/۷۸۵±۰/۰۵۰	۰/۷۸±۰/۰۱۵	۰/۲۷۴±۰/۱۰۷	گروه شاهد حامله کاذب
کارب	۰	۰	۰	۰	۰	۰	کارب
گروه تحریک شده حامله طبیعی	۰/۸۶۳±۰/۰۷۹	۱/۶۸۳±۰/۲۰۹	۲/۱۹۶±۰/۱۴۸	۲/۵۴۸±۰/۲۶۲	۲/۲۶۸±۰/۲۲۷	۳/۳۱۵±۰/۰۳۵	گروه تحریک شده حامله طبیعی
گروه تحریک شده حامله کاذب	۰/۷۰۵±۰/۱۱۹	۱/۲۳۰±۰/۰۹۷	۰/۹۹۸±۰/۰۷۵	۰/۸۱۲±۰/۰۳۶	۰/۴۸۸±۰/۰۸۶	۰/۲۴۶±۰/۰۳۶	گروه تحریک شده حامله کاذب
C	bc	bc	bc	bc	bc	bc	حامله کاذب

a: وجود اختلاف معنی دار با گروه شاهد حامله طبیعی. **b**: وجود اختلاف معنی دار با گروه شاهد حامله کاذب. **c**: وجود اختلاف معنی دار با گروه تحریک شده و حامله طبیعی.

اعداد به صورت $mean \pm SD$ است.

جدول ۲: ارزیابی هیستوژیمیایی شدت واکنش آنزیم ALP تخدمان، از روز اول تا ششم در گروههای مورد نظر

فعالیت آنزیم سلول های تکا		روز حاملکی	گروههای مورد مطالعه
حداکثر واکنش (درصد)*	حداکل واکنش (درصد)*		
+1(۲۰)	۰(۸۰)		گروه شاهد حامله طبیعی
+۱(۸۰)	۰(۲۰)	روز اول	گروه شاهد حامله کاذب
+۱(۲۰)	۰(۸۰)		گروه تحریک شده حامله طبیعی
+۳(۲۰)	+۲(۸۰)		گروه تحریک حامله کاذب
+۱(۸۰)	۰(۲۰)		گروه شاهد حامله طبیعی
+۲(۸۰)	+۱(۲۰)	روز دوم	گروه شاهد حامله کاذب
+۱(۶۰)	۰(۴۰)		گروه تحریک شده حامله طبیعی
+۳(۸۰)	+۲(۲۰)		گروه تحریک حامله کاذب
+۲(۸۰)	+۱(۲۰)		گروه شاهد حامله طبیعی
+۳(۴۰)	+۲(۶۰)	روز سوم	گروه شاهد حامله کاذب
+۲(۴۰)	+۱(۶۰)		گروه تحریک شده حامله طبیعی
+۴(۲۰)	+۳(۸۰)		گروه تحریک حامله کاذب
+۳(۲۰)	+۲(۴۰)		گروه شاهد حامله طبیعی
+۳(۸۰)	+۱(۲۰)	روز چهارم	گروه شاهد حامله کاذب
+۳(۲۰)	+۲(۸۰)		گروه تحریک شده حامله طبیعی
+۲(۸۰)	+۱(۲۰)		گروه تحریک حامله کاذب
+۴(۸۰)	+۳(۲۰)		گروه شاهد حامله طبیعی
+۲(۸۰)	+۱(۲۰)	روز پنجم	گروه شاهد حامله کاذب
+۴(۴۰)	+۳(۶۰)		گروه تحریک شده حامله طبیعی
+۱(۸۰)	۰(۲۰)		گروه تحریک حامله کاذب
+۴(۱۰۰)	۰		گروه شاهد حامله طبیعی
+۱(۲۰)	۰(۸۰)	روز ششم	گروه شاهد حامله کاذب
+۴(۸۰)	+۳(۲۰)		گروه تحریک شده حامله طبیعی
+۱(۲۰)	۰(۸۰)		گروه تحریک حامله کاذب

*فعالیت آنزیم در پنج گروه از صفر تا چهار مثبت با توجه به شدت فعالیت آنزیم تعیین شد و میزان حداکثر واکنش آنزیم صفر و حداقل آن ۴ مثبت در نظرگرفته شده است. اعداد داخل پرانتز نمایانگر میزان درصد فعالیت آنزیم در سلول های تکا در روزهای تعیین شده از حاملگی است.

دامنه تغییرات شدت واکنش آنزیم در گروه شاهد حامله به روش طبیعی بین ۰ و +۴ متغیر بود. حداکل واکنش آنزیم در این گروه در روز اول (۰ و +۱) و حداکثر شدت واکنش آنزیم در روز پنجم و ششم (+۴) مشاهده شد. الگوی تغییرات شدت واکنش آنزیم در سایر روزها بین ۱ و +۴ بود که خلاصه ای از این نتایج در جدول ۲ آمده است. محدوده تغییرات واکنش آنزیم در گروه شاهد حامله کاذب بدین ترتیب بود که حداکل وحداکثر واکنش آنزیم در روز اول و ششم بین ۰ و +۱ مشاهده شد و در روز دوم و پنجم بین +۱ و +۲ متغیر بود. شدت واکنش آنزیم در روز سوم و چهارم بین +۲ و +۳ متغیر بود، در روز سوم ۴۰ درصد نمونه ها و در روز چهارم ۸۰ درصد نمونه ها واکنش آن +۳ نشان دادند (جدول ۲، شکل ۱، شکل ۲).

در گروه تحریک شده حامله به روش طبیعی دامنه تغییرات شدت واکنش آنزیم در روز اول و دوم بین ۰ و +۱ مشاهده شد به همین ترتیب در روز سوم بین +۱ و +۲ و در روز چهارم بین +۲ و +۳ متغیر بود. اما

همچنین آنالیز آماری نتایج به دست آمده از مقایسه فعالیت اختصاصی آنزیم در گروه تحریک شده و حامله طبیعی و تحریک شده حامله کاذب نشان داد که فعالیت آنزیم در گروه حامله طبیعی به مراتب بیشتر از گروه حامله کاذب بود و اختلاف معنی داری ($p < 0.05$) در تمام روزها وجود داشت.

خلاصه ای از مقایسه روزانه فعالیت آنزیم آلکالین فسفاتاز در نمونه های تخدمانی در گروههای تحریک شده و شاهد در جدول ۱ آمده است.

نتایج مطالعات هیستوژیمیایی نتایج حاصل از مطالعه میکروسکوپ نوری حاکی است فعالیت آنزیم ALP تخدمانی فقط در سلول های تکا قابل مشاهده است. همچنین محل های واکنش فعالیت آنزیم آلکالین فسفاتاز به شکل مناطق قرمز رنگ مشاهده شد.

و بین ۰ و ۲ متغیر بود (جدول ۲).

بحث

در گروه شاهد حامله به روش طبیعی نتایج ارزیابی‌های بیوشیمیایی با هیستوشیمیایی مطابقت داشت و روند تغییرات فعالیت آنزیم آلکالین فسفاتاز تخدمان به گونه‌ای بود که فعالیت آنزیم به صورت خطی از روز اول تا ششم افزایش یافت.

یافته‌های هیستوشیمیایی نشان داد که جایگاه فعالیت آنزیم آلکالین فسفاتاز اساساً در سلول‌های تکا بود و این سلول‌ها نیز در فرآیند استروپیدسازی نیاز به مواد و سویستراهای اولیه دارند. احتمالاً آلکالین فسفاتاز با نقش انتقالی و دفسفوریله کردن ترکیبات، می‌تواند در فرآیند استروپیدسازی به سلول‌های تکا کمک کند (۷، ۸). با توجه به اینکه افزایش فعالیت آنزیم در سلول‌های تکا با زمان لانه‌گرینی جنبین در آنده‌متر مقارن است، بنابراین این امر می‌تواند به علت افزایش فعالیت استروپیدسازی در تخدمان باشد و این هورمون‌های مترشحه می‌توانند سبب افزایش فعالیت ALP تخدمانی شوند.

گزارش‌هایی مبنی بر حضور آنزیم آلکالین فسفاتاز در مایع فولیکولار گاو، خوک و انسان وجود دارد که نشان می‌دهد فعالیت ALP با فولیکول آترزی مقارن است (۹). گزارش دیگری نشان داد داده است فعالیت ALP در فولیکول‌های گاو قبل از تخمک‌گذاری بیشتر از سایر مراحل سیکل استروس است زیرا غلظت استرادیول و گناندوتروپین‌ها بالا است (۱۱).

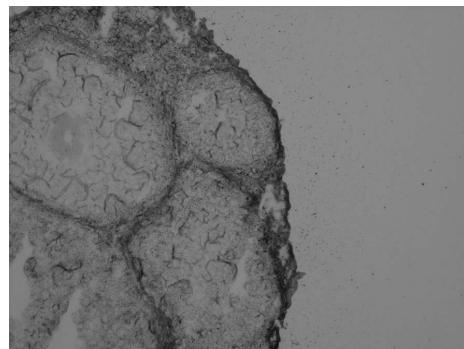
روند تغییرات فعالیت آنزیم در گروه شاهد حامله کاذب تا روز چهارم افزایش و پس از آن کاهش پیدا کرد. علت افزایش فعالیت آنزیم آلکالین فسفاتاز تخدمانی در سلول‌های تکا تا روز چهارم پس از تخمک‌گذاری احتمالاً در پاسخ به واکنش جسم زرد قاعدگی است.

مقایسه دو گروه شاهد حامله به روش طبیعی و شاهد حامله کاذب حاکی از افزایش فعالیت آنزیم در گروه حامله به روش طبیعی است، به طوری که در تمام روزها اختلاف معنی دار بود. به نظر می‌رسد وجود سیگنال‌های جنینی در پرور افزایش فعالیت آنزیم می‌تواند موثر باشد. به خصوص در تعامل دو طرفه بین سلول‌های تروفواکنودرم (جفت اولیه) و تخدمان که در بقای جسم زرد و تداوم فعالیت آن دخالت دارد، می‌تواند یکی از علل توجیه افزایش فعالیت ALP گروه حامله نرمال در مقایسه با حامله کاذب باشد.

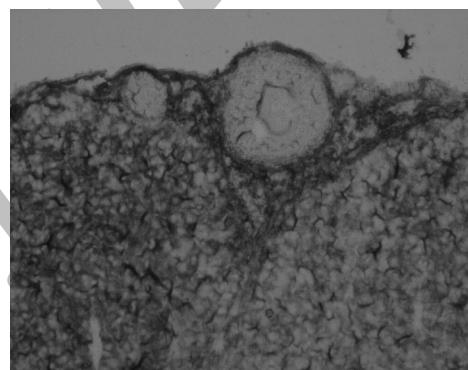
روند فعالیت آنزیم در گروه تحریک تخمک‌گذاری شده و حامله به روش طبیعی به صورت خطی افزایش یافت. مقایسه فعالیت آنزیم بین گروه‌های تحریک شده و شاهد حامله طبیعی نشان داد فعالیت آنزیم در گروه تحریک تخمک‌گذاری شده نسبت به گروه شاهد افزایش داشت. پروتکل تحریک تخمک سبب آزاد شدن تعداد زیادی تخمک می‌شود، در نتیجه تعداد زیادی جسم زرد ایجاد می‌شود (۲۰) و فعالیت ALP تخدمان در این گروه نسبت به گروه شاهد حامله طبیعی افزایش می‌یابد.

فعالیت آنزیم در گروه تحریک تخمک‌گذاری شده و حامله

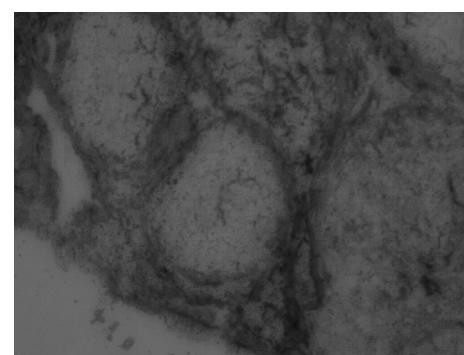
حداکثر شدت واکنش آنزیم (+۴) در روزهای پنجم و ششم مشاهده شد (جدول ۲، شکل ۳).

شکل ۱: تصویر تخدمان موش گروه شاهد حامله کاذب در روز دوم. پس از رنگ‌آمیزی هیستوشیمیایی آلکالین فسفاتاز، فعالیت آنزیم به شکل نقاط قرمز در سلول‌های تکا قابل مشاهده است (بزرگنمایی ۱۰۰×). (نموده رنگی شکل در انتهای مقالات)

شکل ۲: تصویر تخدمان موش گروه شاهد حامله کاذب در روز چهارم. پس از رنگ‌آمیزی هیستوشیمیایی آلکالین فسفاتاز، فعالیت آنزیم به شکل نقاط قرمز در سلول‌های تکا قابل مشاهده است (بزرگنمایی ۱۰۰×). (نموده رنگی شکل در انتهای مقالات)

شکل ۳: تحریک تخدمان موش گروه تحریک شده و حامله طبیعی در روز دوم. پس از رنگ‌آمیزی هیستوشیمیایی آلکالین فسفاتاز، فعالیت آنزیم به شکل نقاط قرمز در سلول‌های تکا قابل مشاهده است (بزرگنمایی ۱۰۰×). (نموده رنگی شکل در انتهای مقالات)

در گروه تحریک شده حامله کاذب فعالیت آنزیم در سه روز اول نسبتاً بالاتر از بقیه روزها بود به گونه‌ای که در این سه روز فعالیت آنزیم بین ۲ تا ۴ متغیر اما در روزهای چهارم تا ششم فعالیت آنزیم کمتر شده

می‌رسد که غلظت بالای گنادوتروپین‌ها سبب افزایش فعالیت ALP فولیکولی شود (۱۱).

دانل بچ نیز گزارش کرده است نقص در تمایز غدد و سلول‌های استرومایی آندومتر که به دنبال تحریک تخمک‌گذاری ایجاد می‌شود، می‌تواند به علت نقص در جسم زرد تخدمان باشد. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت تحریک تخمک‌گذاری با تغییرات آنزیمی تخدمان (ALP) می‌تواند بر تکوین و عملکرد جسم زرد تاثیرگذار باشد و روند حاملگی را تحت تأثیر قرار دهد (۲۱).

نتیجه‌گیری

بنابراین در مجموع، ارزیابی‌های بیوشیمیایی نشان داد فعالیت ALP در گروه‌های تحریک تخمک‌گذاری شده تخدمان تغییر می‌کند و مکان اصلی تغییرات فعالیت آنزیم در سلول‌های تکا تخدمانی است و از آنجایی که در گزارش‌های قبلي به نتایج نامطابق رژیم‌های درمانی تحریک تخمک‌گذاری مانند کاهش پذیرندگی رحم، درصد کم لانه گرینی، کیفیت پایین جنین اشاره شده است می‌توان تغییرات آنزیم ALP که پس از تزریق هورمون‌های PMSG و hCG به عنوان یکی از عوامل ایجاد کننده اختلال در پذیرندگی رحم در نظر گرفت که خود می‌تواند به علت تغییرات فعالیت آنزیم تخدمانی و تغییرات بیوشیمیایی تخدمان و عملکرد جسم زرد پس از تحریک تخمک‌گذاری باشد.

کاذب تا روز دوم افزایش و سپس کاهش پیدا کرد. مقایسه بین دو گروه تحریک تخمک‌گذاری شده حامله کاذب و شاهد حامله کاذب نشان داد تفاوت معنی‌داری در اکثر روزها وجود دارد و به نظر می‌رسد با توجه به نبود جنین و سیگنال‌های مربوط به آن و احتمالاً مداخلاتی که می‌تواند این سیگنال‌ها بر روند فعالیت آنزیم داشته باشد تحریک تخمک‌گذاری در نمونه حامله کاذب نتیجه متفاوتی در مقایسه با گروه‌های حامله طبیعی از خود نشان داده است که نیاز به بررسی بیشتری دارد.

مقایسه بین دو گروه تحریک تخمک‌گذاری حامله به روش طبیعی و کاذب حاکی از آن بود که فعالیت آنزیم در گروه تحریک شده و حامله کاذب نسبت به گروه تحریک شده و حامله به روش طبیعی کاهش داشت و اختلاف معنی‌داری در تمامی روزها نشان داد. احتمالاً عامل جفت با ترشح hCG سبب افزایش فعالیت ALP تخدمانی در گروه تحریک شده حامله به روش طبیعی شده است در حالی که در گروه تحریک تخمک‌گذاری حامله کاذب hCG تولید نشده که بتواند باعث افزایش فعالیت ALP بشود. مطالعات نشان داد فعالیت ALP در مایع فولیکولار تخدمان موش بعد از به کارگیری گستادوتروپین‌های آگزوژنوس افزایش می‌یابد (۱۶) که نتایج به دست آمده تحقیق حاضر با گزارش فوق مطابقت دارد.

ونکمین و همکاران اعلام کرده‌اند که تحریک تخمک‌گذاری سبب افزایش فعالیت ALP در مایع فولیکولار گاو می‌شود. به نظر

References

- Bucci M, Murphy CR: Differential alteration in the distribution of three phosphatase enzymes during the plasma membrane transformation of uterine epithelial cells in the rat. *Cell Biol Int* 1999; 23: 21-30
- Harris H: The human alkaline phosphatase. *Clin Chim Acta* 1998; 186: 133-145
- Bucci M, Murphy CR: Hormonal control of enzyme activity during the plasma membrane transformation of uterine epithelial cells. *Cell Biol Int* 2001; 25(9): 859-871
- Bugalia NS, Sharma RD: Endometrial glycogen, protein, nucleic acids and phosphatases during oestrous cycle in buffaloes. *Br Vet J* 1990; 146: 362-559
- Zamiri MJ: Acid and alkaline phosphatase in histologically defined areas of the sheep uterus and placenta: histochemical and microfluorometric analysis. *Aust J Biol Sci* 1988; 33: 549-55
- Hall K: 5-Nucleotidase, acid phosphatase and phosphorylase during normal, delayed and induced implantation of blastocysts in mice: a histochemical study. *J Endocrinol* 1991; 51: 291-301
- Jon CH, William ER, Bruce RC: Ovarian granulosa
- cell lines. *Mol Cell Endocrinol* 2004; 228: 67-78
- Gougeon A, Dolores Busso: Morphologic and functional determinants of primordial and primary follicles in the monkey ovary. *Mol Cell Endocrinol* 2000; 163: 33-41
- Murphy CR, Shaw TG: Plasma membrane transformation a common response of uterine epithelial cells during the peri-implantation period. *Cell Biol Int* 1994; 18: 1115-1128
- Hansel W, Convey EM: Physiology of the estrous cycle. *J Anim Sci* 1983; 57(2): 404-410
- Van kampen K: Localization of alkaline phosphatase in the ovary of *Notopterus*. *Exp Cell Res* 1984; 24: 565-569
- Goode V, Schmidt T, Kimmina S, Kozian D, Augustin HG: Analysis of blood vessel maturation processes during cyclic ovarian angiogenesis. *Lab Invest* 1998; 78: 1385-94
- Hosie MJ, Murphy CR: Clomphene citrate alters surface ultrastructure of uterine luminal epithelial cell. *Anat Rec* 1992; 145: 175-178

14. Gunian A: Effect of ovarian hormone on cell membrane in the rat uterus. Eur J Obstet Gynecol Reprod Biol 1995; 60(1): 69-74
15. Trounson A, Darid KG: Hand book in vitro fertilization. London Tokyo: CRC press, 1993, pp. 4-11
16. Asgerally TF, Zuzana S: Endometrial function: cell specific changes in the uterine environment. Mol Cell Endocrinol 2002; 186: 149-147
17. Emadi SM, Salehnia M: Localization and activity of mouse endometrial alkaline phosphatase after hyperstimulation and progesterone injection at the implantation time. Iranian Biomedical J 2004; 8(3): 121-126
18. Hogan B, Beddington R, Costantini F, Lacy E: Manipulating the mouse embryo. A laboratory manual cold spring Harborlabratoy press (CSHL PRESS). 1994, pp. 21-133
19. Tsiliqiani Th, Karagiannidis A, Saratsis Ph, Brikas P: Enzyme activity in bovine cervical mucus during spontaneous and induced estrus. Canadian J Vet Res 2003; 67: 189-193
20. Hillier SG: Current concepts of roles of follicle stimulating hormone and luteinizing hormone in folliculogenesis. Hum Reprod 1994; 9(2): 188-191
21. Dallenbach HG: The endometrium in natural and artificial luteal phases. Hum Reprod 1988; 3(2): 165-8

Archive of SID